

ESVÉČKO

4

ČASOPIS SVČ MOST
KVĚTEN 2020

Jaro je tu ...

... a teď už snad doopravdy 😊 Čtvrté číslo našeho časopisu vychází přeci jen v optimističtější atmosféře než to předchozí. U nás v SVČ se právě v těchto dnech připravujeme na opětovné zahájení provozu. I když se nebude týkat všech kroužků a oželet budeme muset i spoustu akcí, už se na vás moc těšíme. Aktuální informace týkající se vašeho kroužku jsou rozesílány emailem, sledujte také web a facebook SVČ.

Toto číslo vznikalo, jak jinak, na dálku. Lenka a Anička přispěly svými výtvarnými pracemi. Eliška se v rubrice „a jak to vidíš ty?“ podívala na svět očima teenagera. Zavedené rubriky z kroužků a akcí v tomto vydání nejsou. Dozvíte se ale, co se mj. dělo za zavřenými dveřmi SVČ, kam se dá v blízkém okolí na zajímavé výlety a jak dopadla jedna z mála povolených sportovních soutěží.

Redakce

ŽIVOT S KORONAVIREM

ČARODĚJNICE POPRVÉ

Čarodějky ze SVČ měly letos roušky a ohně se bát nemusely. Zato jim moc chyběly děti ...
(foto SVČ Most)

ŽIVOT S KORONAVIREM

ČARODĚJNICE PODRUHÉ

Filipojakubská noc byla letos hodně jiná. Přesto se mnoho z vás rozhodlo tuto tradici, v mezích možností, dodržet. Do výroby čarodějek, které na hranici neskončily, se pustila i Lenka Bleyerová. O postup se s námi podělila. Základem jsou jídelní hůlky, dále jsou potřeba gumičky, papírové kapesníky, fix, vlna, nůžky, tlustá mašle, šátek či kus látky, šikovné ruce a trocha fantazie (text a foto has & Lenka Bleyerová).

A JAK TO VIDÍŠ TY?

Novou členkou redakce se na začátku března stala Eliška Bystrá. K přípravě na přijímačky na střední školu, studiu na dálku a dalším povinnostem si přidala práci pro časopis Esvéčko a rubriku „A jak to vidíš ty?“. A vy si tak můžete přečíst, jak vidí svět Eliška.

KARANTÉNA, KORONAVIR, ...

Bylo 10. března 2020 když nám oznámili, že z důvodu hygienických opatření budou všechny školy v Mostě v následujících dnech uzavřeny na dobu neurčitou. Každý si asi dovede představit tu radost. „HURÁ! Nebude škola, žádní otravní učitelé, žádné učení, ... Zato pohoda, spaní do poledních hodin, chození ven s přáteli, ...“ No... To byla ale naivita, že?

Rána pro všechny totiž přišla 13. tentýž měsíc, kdy vypukla celostátní karanténa a dočasně se uzavřely téměř všechny obchody, restaurace, posilovny, parky, nesmělo se vycházet, ... tedy až na pár výjimek.

To vše trvá již druhý měsíc a alespoň podle mého názoru jsou tato omezení pohybu náročná pro všechny. A to ať si každý tvrdí, co chce, neznám nikoho, kdo by si ve volném čase neudělal cestu do Centrálu, neprolezl obchody, nezašel si na oběd či večeri, ... Také předškolákům v této době určitě chybí bezstarostné hraní si s kamarády, školáci zas zápolí sami s látkou, kterou by se jinak učili ve třídě s ostatními a na rodiče klade nároky domácí výuka i snaha nějak ekonomicky udržet rodinu nad vodou. Zprvu se tedy zdálo, že my (dospívající, teenageři, ...) máme v karanténě vlastně celkem pohodu. Zdáni ale klame. Kdo jiný totiž tolik potřebuje k životu civilizaci než právě my, kteří jsme v etapě života, kdy se potřebujeme učit samostatnosti, autonomii, kdy potřebujeme trávit čas se svými vrstevníky a budovat si status ve skupině? No dobře, to možná bylo trochu sobecké, ale přeci jen by se mnou souhlasil téměř každý teenager a myslím, že dokonce i jeho rodič, který by své „dítka“ někdy nejraději přiškrtl.

Náročné to však je pro všechny. A i přesto, že se omezení postupně uvolňují, myslím, že lidi by měli být opatrní a pobyt venku i přesto, že to již není zákazem, omezit.

PŘÁTELSTVÍ

A abychom alespoň na chvíli odbočili od tématu karanténa a koronavirus, pojďme trochu popřemýšlet o tom, co je to vlastně ten vztah mezi dvěma lidmi zvaný přátelství.

Člověk za svůj život potká spoustu lidí a naváže s některými z nich mnohá přátelství. Mít přátele a sám být považován za přítele je důležité pro každého z nás. Každý z nás nějaké ty přátele má, jen si jejich cenu většinou uvědomíme, až když je ztratíme. V určité době a v určitém prostředí nám totiž tito lidé vstoupí do života. Někteří na krátko, jiní na delší dobu. Klidně i na několik let. Existují i tací, jež si v našem srdci získají místo na celý život. Ale taková přátelství jsou spíše vzácností a je jich jako šafránu. Já sama jsem jednou z těch, kteří mají přesně toto štěstí, nalezla jsem totiž takového lidi hned dva a nebudu vám tajit, že bych pro oba udělala snad vše, stejně tak jako oni pro mě. Nemusíme mít přátele na celý život, ale když už ne ty opravdové, raději pak žádné. Stačí na pár let. Na pár chvil. Každé prožité kamarádství nám obohatí život, hlavně o zkušenosti. Je naprosto jedno, zda se jedná o pozitivní nebo negativní prožitek.

Jan Werich kdysi řekl: „Přátelství je součást lidského štěstí.“ A já s ním musím bezvýhradně souhlasit. Proč? Zkoušeli jste si někdy alespoň na chvíli představit, jaký by byl náš život bez přátel? Já ano. Musím uznat, že chudý, nudný a až příliš stereotypní. Vládla by v něm jakási bezútěšná, všeobjímající prázdnota, z níž není úniku. Mohl by se vůbec člověk z něčeho těšit? Snad ze svých úspěchů. Ale neměl by téměř nikoho, s kým by se o svou radost podělil. Nikoho, kdo by ho podpořil.

Jak říká známé přísloví, sdílená radost, dvojnásobná radost. Platí rovněž i o starostech. Sdílené starosti, poloviční starosti. Uvažuji nad tím, že přátele máme nejen na to, aby nám s nimi bylo fajn, ale i na to, abychom se mohli s někým podělit o vše hezké, co nás těší, a o to smutné, jež náš trápí. Nebo si jen tak vyměňovat svoje myšlenky, názory, nápady, postřehy. Pokud se navíc můžeme na své přátele spolehnout, věřit jim a svěřovat se a oni naši důvěru nezradí a oplácejí nám to stejně, máme vyhráno. Na ničem jiném totiž nezáleží. Vždyť najít v dnešním bláznivém a rychlém světě přátele, je jako najít poklad. Je totiž hodně těch, kteří o sobě tvrdí, že jsou našimi přáteli, ale o málo z nich to skutečně platí. Za přátelství se ale rozhodně vyplatí bojovat stejně tak, jako se vyplatí bojovat za lásku. Přátelství a láska jsou dvě věci, které jdou celý život ruku v ruce. Kdyby to nebyla pravda, proč by celý svět právě zrovna těmito dvěma věcmi vzdával hold.

SEBEVĚDOMÍ

Neboli obraz stavu vlastní psychiky. Někdy je bohužel jeho velikost ovlivněna různými vlivy, mezi něž patří nedostatek inteligence, přebytek síly, anonymita, možnost skrýt se za jiné, vybraní jedinci jím nahradí nedostatek vzdělání, vědomostí.

Přesto za normálních okolností nám ukazuje to, jak si sám člověk věří, nakolik je schopen vyrovnat se s nezdary, pustit se do zajímavých projektů, přijmout novinky. Sebevědomí lidé se snadněji prosazují, dosáhnou snadněji úspěchů.

Pokud však je jejich sebevědomí přehnané, je s nimi těžké jednat, hůře se nalézá shoda. Jsou na první pohled neústupní, tvrdí, v extrému se projevují naprostá hloupost. A proto by sebevědomí mělo být v souladu se vzděláním, inteligencí a schopnostmi.

A já jen přemýšlím, zda-li se více lidí přeceňuje, či je více těch, kteří neumí prodat to, co v nich skutečně je. Protože těch, u kterých je obojí vyrovnané, je žalostně málo. O to více si jich vážím. Zdravé sebevědomí totiž nikdy není na škodu.

ŽIVOT S KORONAVIREM

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Dálková výuka nemusí být otrava. Když je hezké počasí, má Honza Krmenčík svou vlastní školu v přírodě. (foto Petra Brunnerová)

ŠNEME ROUŠKY

Krejčovskou dílnu mistra Košťála z pohádky Anděl páně připomínalo v březnu a v dubnu SVČ Most. Jako celá republika i „esvěčko“ se zapojilo do šití roušek a to nejen pro vlastní potřebu. Z téměř dvou tisíc kusů jich velká většina byla rozdána nebo předána do sběrného místa ve Špajzu. (foto SVČ Most)

VÝLETY DO PŘÍRODY

Poté, co pominula nejpřísnější opatření, se výlety do přírody a objevování opomíjených krás blízkého okolí staly vítaným odreagováním od méně veselých myšlenek. (foto has)

Boleboř – Krušné hory

Raná (z Milé)

Slovanské hradiště Rubín u Podbořan

ČAS NA KONÍČKY

Jsou koníčky, kterých jsme se museli na čas vzdát a jsou koníčky, na něž současná omezení mají jen malý vliv. A na některé je dokonce teď i více času. Desetiletá Anička Bočanová ráda kreslí a maluje, tužku bere do ruky častěji, ale barvy má radši. Temperou pro Esvéčko a tedy pro vás namalovala i tuto vázu s květinami.

ŠPRTEC ASPOŇ KORESPONDENČNĚ

Stejně jako všechny ostatní sportovní disciplíny zrušili i stolní hokejisté spoustu soutěží. Z větších turnajů již odvolali mj. finále šprtcové Ligy škol a United Energy Víkend stolního hokeje. Obě akce měly proběhnout v mosteckém Středisku volného času. Zatímco u Ligy škol je již jasné, že v tomto roce neproběhne vůbec, pro United Energy Víkend stolního hokeje se uvažuje o náhradním termínu v závěru roku.

Zdaleka nejvýznamnější soutěží, o níž stolní hokejisté přijdou, je ale mistrovství světa, které se mělo odehrát v květnu v Modřicích i s účastí pěti mosteckých zástupců. O osudu této akce rozhodne Světová asociace stolního hokeje v srpnu.

Středisko volného času Most a mostecký Billiard-hockey club pořádají pro hráče a hráčky z regionu alespoň Korespondenční ligu. Započítávají se domácí, tedy většinou rodinné souboje, a kromě oficiálních hřišť na šprtec jsou v ní povoleny i různé domácí verze a improvizované hrací plochy.

První kolo probíhalo od 21. března do 12. dubna a zapojilo se třicet devět hráčů a hráček. Nejpilnějším sběratelem bodů byl Jan Matuščín, druhá byla Valentina Grimmová a třetí Jan Krmenčík. Na Velikonoční pondělí bylo rozehráno kolo druhé, které potrvá do 10. května. (text has, foto Petra Brunnerová)

Z rodinného souboje Luboš Krmenčík vs. Jan Krmenčík v rámci Korespondenční ligy

Časopis ESVÉČKO vydává zájmový útvar Střediska volného času Most „Časopis SVC Most“. Pedagogické vedení: Mgr. Jakub Hasil (has), redaktori čísla a příspěvky – Eliška Bystrá, Lenka Bleyerová, Anička Bočanová, Petra Brunnerová.

Datum vydání: 7. května 2020. Uzávěrka dalšího čísla je 10. června. Časopis neprochází jazykovou, ani věcnou úpravou. Kontakt: hasil@svc-most.cz.